

ling af Forslag til Lov om Udsættelse af Revisionen af 2de Pønningslove. (Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1645.)

Der var til denne Behandling af Sagen ikke fremkommet noget Ændringsforslag; Sagen i sin Heelhed fattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, fattes Lovforslaget (see Tillæg A. Sp. 1173—74) under Afstemning, og vedtoges eenstemmigt med 52 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilfjættet Conscilspræsidenten.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var: „Første Behandling af Forslag til Lov om nogle Ændringer i Æhendeloven af 10de Mai 1854 § 59. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1571—72.)

Dreſing: Det Forslag til Lov om nogle Ændringer i Æhendeloven af 10de Mai 1854, § 59, som i dette Dieblif er til Behandling, vil for en stor Deel af de Tilstedeværende være en gammel Bekjendt; i mine Tanker har dets Indhold allerede tidligere faaet sin Afgjærelse i dette Thing, saa at jeg vil kunne fatte mig kort, idet jeg ikke kan erkjende, at der er kommet nye Momenter til, der væsentlig kunne forandre Thingets Anstuelſe om denne Sag. Kun skal jeg i Almindelighed udtale, at det Forhold, her er paa Tale, Æhendeforholdet, for ikke ret mange Aar siden har fundet en fuldstændig og omfattende Behandling i Æhendeloven af 10de Mai 1854, saa at jeg vilde ansee det for ueheldigt, om man allerede nu skulde begynde at røre ved dette Forhold, i Særdeleshed naar de Ændringer, man paatænter, maae siges at være af en mindre væsentlig og for min Betragtning af en uhenſigtsmæssig Charakter. Vender jeg mig til Indholdet af det foreliggende Lovforslag, da viser det sig, at den saa meget omtalte Skudsmaalsbog har man dog ikke kunnet faae Bugt med. Vogen er fremdeles bibeholdt, og det maa jeg ansee

for at være meget heldigt, saameget mere som den, foruden at indeholde de saameget omtalte Skudsmaal, tillige har væsentlig Betydning, forsaavidt der bliver Spørgsmaal om Individets Forsørgelsesret i Tilfælde af, at det kommer i Trang. Men heller ikke selve Skudsmaalene har man ved disse Ændringer kunnet faae ud, idet det vil være klart, at, naar Huusbonden har den Ret at indføre, fra og til hvilken Tid Ændet har tjent ham, ligger allerede deri et væsentligt Skudsmaal; det Skudsmaal, som i Fremtiden vil være det eneste, man spørger om, vil være, hvorlænge den Vedkommende har været paa et Steb, og man vil da af Tidens Længde komme til Erkjendelse af, hvorvidt det overhovedet er et Æhende, man kan være tjent med eller ikke. Altsaa, man beholder endnu Skudsmaal. Hvad er det, man ved disse nye Forslag væsentlig vil have ud? Man vil forhindre, at Huusbonden ved sin Paategning sælger en Dom om Æhendets Forhold og Brugbarhed; og dog vil det erkjendes, at den gode Dom vil man ikke kunne holde tilbage. Thi hvorledes vil Forholdet ordne sig i Fremtiden? Naturligviis vil det gode Æhende henvende sig til sin Huusbond og bede om en Attest, et Vidnesbyrd om, hvorledes hans Forhold har været, og disse Attester ville fremtidigt blive almindelige. Altsaa, de gode Skudsmaal kan man ikke forhindre, saa at det kun er de slette, man paa den Maade vil holde tilbage. Jeg kan nu slet ikke indsee det Heldige i, at man overhovedet vil see at holde disse virkelig fortjente slette Skudsmaal tilbage. Jeg skal anerkjende det Smukke i den Tanke, som er udtalt, og som ligger til Grund for Forslaget, nemlig, at man, naar et Æhende for en i ungdommelig Ætsindighed begaaet Forseelse har paadraget sig et mindre gunstigt Skudsmaal, ønsker at forhindre, at dette skal have fremtidige Følger for det, og ønsker at befrie det for, som der er sagt, bestandigt at skulle gaae og bære sin Skam tilhøne. Jeg kan, som sagt, billige denne Tanke, men jeg troer, at der dog paa Bunden af den ligger en Overdrivelse; thi et saadant enkelt Forhold, som muligviis maatte være omtalt i en Skudsmaalsbog, vil ikke være tilstrækkeligt til at forhindre Ændet i at erholde Tjeneste; det vil